

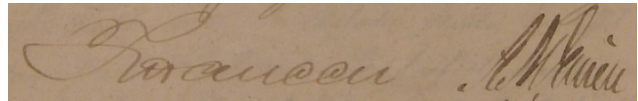
<sida1>

[<Transp. No 33/1851. Ink. den 20 Julii 1849. 347.> [domkapitlets anteckningar](#)]

Till Consistorium i Hernösand!

Med tillkännagifvande deraf, att Landshöfdinge Embetet för laga åtal till vederbörande Actor remitterat den angivelse, hwaraf afskrift härmed följer, i afseende på de Adam Johansson Mudoslombolo tillfogade förolämpningar, får Landshöfdinge Embetet för den åtgärd, hwartill Consistorium anser omständigheterna kunna föranleda, angifvelsen öfverlemna. Piteå Lands Canzli den 16 Junii 1849.

På Landshöfdinge Embetets vägnar.



[<- - - A. W[?]. Eurén> [Första namnteckningen svärläst](#)]

<sida2>

Afskrift

Till Konungens Respective Befallningshafvande i Norrbottens Län!

Då jag nu ser mig nödsakad, att vända mig till Wälborne Herr Landshöfdingen och Riddaren såsom rättvisans och den lagbundna ordningens Högsta Väktare inom Länet, för att påkalla skydd och söka upprättelse för de förolämpningar hvarmed jag blifvit öfverhopad af några såkallade Läsare härstädes, vågar jag utbedja mig friheten, att förr än jag omtalar det egentliga skälet för denna ödmjuka anmälan, få förutsända några upplysningar om dessa sig såkallade rätta Christna, på det Wälborne Herr Landshöfdingen och Riddaren måtte komma i tillfälle, att bedöma hvars andas barn de äro.

Det såkallade Läseriet har, enligt hvad allmänt förtydes tagit sin början, för omtrent tvänne år sedan, uti Karesuando Lappmarks församling, samt sedermera med timlig hastighet genom sjefgjorda eller af hufvudmännen utsända missionärer Spridt sig till de närmast belägna församlingarne Juckasjärfvi, Pajala, Muonioniska på Finska och Koutokeino på Norska sidan. Den nya Lärans Kringspridare, väl försedda med åtskilliga mer och mindre lämpliga böcker, hvaraf de litet och intet förstå och hvilka de ock derefter ja ännu sämre uttyda och förklara, äfvensom med en mängd med Pastor i Karesuando, Herr Prosten och Riddaren L:L:Læstadii kända handstil författade predikningar, som öfverflöda af eld och Svafvel, djeflar, helvete och Brännvin" med flere saker af lika värde och beskaffenhet, äro såsom det säges rundeligen aflönte, utaf de medel som der och hvar, synnerligast Karesuando Prestgård, hopsamlas och hvarest bevisligen en

sådan uppbörd blifvit hållen sistlidne Julhelg, då betydliga offer af Penningar, Silfver, Renostar och Stekar blifvit gjorda.

Desse omvändares och hvar och en omvänd eller pånyttfödd", som de också kalla sig, blir oftast, omedelbart efter det omvändelsen låtit känna sig, också en omvändare — Lära går i allmänhet ut på att hvar och en skall uppenbarligen bekänna sina synder för dem och bedja Gud icke om Syndernas förlåtelse utan om ett nytt hjerta."

<sid3>

Att tro på Jesus Christus och att menniskan genom Hans lidande och död blifvit omintet till saligheten, hvilken dock genom forstorande[[förtärande?](#)] af en enda Brännvins droppa kan förspillas, men med vilkor af dettas afsvärjande bibehållas, utan afseende å Sedlig eller osedlig vandel i öfrigt: att hata, förfölja, utskälla alla, som ej obetingadt vilja annamma dessa grundsatser utan bibehålla den lära de af den Heliga Skrift och andra till folkets undervisning anbefalda böcker inhämtat: att med andeligt högmod anse sig sjelfva för aldeles Syndfria, lika goda ja bättre, såsom några lära låtit undfalla sig, än Englarne: och att med dessa läror förfölja icke blott gamla och barn, utan och i Synnerhet Sjuka personer såsom hafvande och barnsängs qvinnor, på hvilka, såsom vanligen Svaga det förbannelsedigra Svärmeriet och den oupphörligen upprepade hotelsen om helveteselden m:m: nödvändigt måste utöfva och bevisligen utöfvad Svåra följder, Såsom t:e: flere för tiddiga förlossningar, ja fullkomligt vansinne. Denna ensidiga Stridslystna och intoleranta lära Sprider sig mer och mera och hotar att Snart öfversvämma hela denna vrå af jorden, i Synnerhet då ej någon synes vilja deremot sätta den ringaste damm eller leda den på ett sätt, att den skulle blifva hvad den möjligen kunde, en välsignelse för folket, i stället för ett raseri och en förbannelse.

De få enskildta röster, som våga höja sig emot förvirringen och oredan, öfverröstas genast af sorlet, och förnuftet — Guds ädlaste gåfva — fördömes och förklaras endast såsom djefvulens ingivelse. Presterskapet torde väl göra alt sitt till för att leda och upplysa folket, men när var det

<sid4>

Som dessa i allmänhet fullgjorde sin skyldighet enligt Jesu milda lära? Någon annan än jag må besvara det. Hvad jag emellertid, att återkomma till ämnet, kan säga, är att Presterna i Karesuando och Muonioniska ingalunda äro angdagna[?] om att mota, åtminstone Så länge de finna, att deras bottenlösa egennytta blifver tillfredsställd, utan tvärtom mer och mer gifva näring åt branden samt oftare än andre hålla sammankomster med de vilseförda.

Obestridigt är det, att den religiösa rörelsen äfven verkat något godt, nemligen allmän nykterhet; men manne icke denna dygd fullkomligt uppvägas af den sig innästade Sqvallersjukan, Spioneriet m:m: och

Syslölösheten, att icke Säga lättjan, som mångenstädes inträdt såsom en främmande, förut okänd gäst?

Min mening med de uppgifter jag här ofvan tagit mig friheten aflämna, är för ingendel, att uppträda Såsom angifvare mot någon. Jag har endast velat fästa Wälborne Herr Landshöfdingens och Riddarens uppmärksamhet vid förhållandet och öfverlemnar till Wälborne Herr Landshöfdingens och Riddarens upplysta bedömande om den verldsliga maktens mellan komst här kan vara erforderlig eller icke, eller om någon annan Sorts åtgärd må anses nödvändig.

Hvad jag enskildt har att beklaga mig öfver består i följande.

1^{mo}. I medio af sistvekne Februarii månad, sent in afton sendar[[sedan](#)] jag redan hunnit gå till hvila infunno sig hos mig Bondesönerna gustaf Johansson Mudoslombolo, Johan Nilsson Mudoslombolo och Raid-Lappen. Anders Jonsson från denna by, alla af de omvända eller pånyttfödda, samt företogo sig att under utösande af en mängd otidigheter och Smädelser, Söka omvända mig, hvarvid

<[sida5](#)>

förespeglingar om helvetet, dess Svavelsjöar och hiskeliga innevånare, ingalunda Sparades. Sålunda i mitt eget hus oroad och då mina böner att såsom gammal och Svag (Jag har nemligen uppnått 75 års ålder) ej gagnade till något utan omvändarena oafbrutet fortsatte detta sitt påbegynta verk och hvar och en sökte öfverrösta den andra uti målningar förbannelserna och Smädelserna, nödgades jag för att få behöflig ro, taga min tillflykt till min granne Salomon Mudoslombolo, men äfven hit blef jag förföljd och, då jag ämnade begifva mig härifrån, af dem, än af den ena, än af den andra med våld qvarhållen och med grufheter af den art, hvarpå härofvan lämnats prof bitar, och medelst knypningar å armarne uppmanad att bekänna och uppräknat alla mina Synder och göra omvändelse. Sedan jag sålunda blifvit uti mera än en timmas tid, emot min vilja, af dem fasthållen, utan att jag ansett mig böra för dem göra anna bigt än den allmänna, eller att jag liksom andra menniskor visserligen är en syndare, men ej behöfde specificera mina synder, hvilka de ej torde hafva makt att tillgifva mig, fick jag ändtligen, på uppmaning af husbonden Salomon Mudoslombolo och jämväl närvarande Bonden Lars Andersson Mudoslompolo begifva mig till mitt hem. Och

2^o Å Parkajoki hemman i denna Socken, den hvarje resande, som icke är omvänd efter desse Pietisters sinne, blir anfallen med de gröfsta otidigheter och der alla möjliga försök göras, att värva anhängare till den nya läran, har jag i sist vekne December månad, äfven blifvit på ungefärligen enahanda [[enahanda](#)] sätt behandlad. Bondesönerne Johan och Isac Olofssöner Parkajoki jemte deras Syster Eva samt Drängen Nils Pehrsson Junkka hafva dervid omringat mig och dels med ovet och Svordomar, dels och handgripligen sökt förmå mig till Syndabekännelse och omvändelse, så att jag slutligen, enär jag icke blef ifrån rummet utsläppt utan af de rasande qvarhållen,

<sida6>

nödgades uppgifva nödrop, då jag ändtligen blef lemnad i fred.

Då sådane uppträden, som de, hvilka jag ehuru ofullständigt nu beskrifvit, nu mera höra till ordningen, för dagen, då snart sagt ingen menniska i lugn får sköta sitt, och då jag såsom gammal och svag bör få njuta lugn, har jag öfvertygadt derom, att genom Lagen uppå [upnå?] andamålet [ändamålet] ehuru en ringa och obemärkt individ anset mig böra allerödmjukast anmäla dessa förhållanden, med lika ödmjuk anhållan, att om Wälborne Herr Landshöfdingen och Riddaren finner skäl dertill, vederbörande Kronobetjente måtte förordnas i laga ordning tilltala de uppgifna personerna, hälst jag sjelf nu mera ej mäktar hvarken i ett eller annat afseende processa med dem.

Närmast hade väl jag haft, att härutinnan vända mig till Länsmannen i Socknen, men som jag har mig bekant, hvad allmänt känt är, att han till salu håller och byarne omkring Socken utbjuder sådane Religions skrifter, som af Läsare-Sectens anhängare med behaglighet anammas, har jag trodt mig hafva grundadt skäl till den farhåga, att min klagan hos honom ej skulle vinna tillbörlig uppmärksamhet, och har således vågat begagna utvägen att deruti vända mig till Wälborne Herr Landshöfdingen och Riddaren. Ware detta sagt [sagt], utan att på något sätt vilja nedsätta Länsmannens förtjenster, såsom varande i öfrigt öfver allt påtal. Pajala & Mudoslombolo den 3^{die} Martii 1849.

Adam Johansson Mudoslombolo
Syttningsman (Bomärke)

Vidimeras. Piteå Lands Cansli uti den 5^{te} Julii 1849.
Ex officio.

A.W.[?] Eurén[?]

